

31989L0106

L 40/12

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

11.2.1989

SMERNICA RADY

z 21. decembra 1988

o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov
vzťahujúcich sa na stavebné výrobky

(89/106/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho
spoločenstva, a najmä na jej článok 100a,so zreteľom na návrh Komisie (¹),v spolupráci s Európskym parlamentom (²),so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výbo-
ru (³),keďže členské štáty zodpovedajú za to, aby stavby a diela
stavebného inžinierstva na ich území boli navrhované
a vyhotovené spôsobom, ktorý neohrozuje bezpečnosť osôb,
domácich zvierat a majetku pri súčasnom rešpektovaní ďalších
podstatných požiadaviek v záujme všeobecného prospechu;keďže členské štáty majú predpisy vrátane príslušných požiadav-
iek, ktoré sa vzťahujú nielen na bezpečnosť stavieb, ale aj na
zdravie, trvanlivosť, energetickú úsporu, ochranu životného
prostredia, hospodárske aspekty a ďalšie aspekty dôležité pre
verejný záujem;keďže tieto požiadavky, ktoré sú často predmetom vnútroštát-
nych ustanovení zákonov, iných právnych predpisov
a správnych opatrení, majú priamy vplyv na prirodzenú po-
vahu stavebných výrobkov a premietajú sa do vnútroštátnych
materiálových noriem, technických schválení a ďalších technic-
kých špecifikácií a opatrení, ktoré svojou nerovnosťou prekáža-
jú obchodu v rámci spoločenstva;keďže Biela kniha schválená Európskou radou v júni 1985
v paragrafe 71 o dobudovaní vnútorného trhu stanovuje, že
v rámci všeobecnej politiky sa bude podstatný dôraz klásť na
určité sektory vrátane stavebníctva; keďže odstránenie technic-
kých stavebných bariér do takej miery, že nemôžu byť odstrá-
nené vzájomným uznaním rovnocennosti medzi všetkými člen-
skými štátmi, sleduje nové priblíženie stanovené v rozhodnutí
Rady zo 7. mája 1985 (⁴), ktoré žiada definíciu podstatných
požiadaviek bezpečnosti a iné aspekty dôležité pre verejný
záujem bez zníženia existujúcich oprávnených úrovní ochrany
v členských štátoch;keďže podstatné požiadavky stanovujú všeobecné, ako aj špe-
cifické kritériá, ktorým musia stavebné diela vyhovovať; keďžetieto sa majú chápať tak, že stanovujú, aby zmienené diela pri
dodržaní primeraného stupňa spoľahlivosti boli v zhode
s jedným, niekoľkými alebo všetkými týmito požiadavkami,
pokiaľ je tak určené v nariadeniach;keďže ako základ pre harmonizované normy alebo ďalšie
technické špecifikácie na európskej úrovni a na vystavenie
alebo udelenie európskeho technického schválenia budú usta-
novené vysvetľujúce doklady, aby sa tak určili konkrétne formy
podstatných požiadaviek na technickej úrovni;keďže tieto podstatné požiadavky sú základom prípravy no-
riem pre stavebné výrobky harmonizovaných na európskej
úrovni; keďže s cieľom dosiahnuť maximálne možný prospech
na jednotnom vnútornom trhu, poskytnúť prístup k tomuto
obchodu čo najväčšiemu počtu výrobcov, aby sa tak zabezpečil
maximálny stupeň priehľadnosti v obchodovaní a vytvorili
podmienky pre harmonizovaný systém všeobecných pravidiel
v stavebnom priemysle, sa harmonizované normy ustanovujú
do takej miery a tak rýchlo, ako je to len možné; keďže tieto
normy predkladajú súkromné orgány a musia zostať nezáväz-
nými textami; keďže na tento cieľ sa inštitúcie ako Európsky
výbor pre normalizáciu (CEN) a Európsky výbor pre elektro-
technickú normalizáciu (Cenelec) uznávajú ako orgány zodpo-
vedné za prijímanie harmonizovaných noriem v zhode so
všeobecnými smernicami pre spoluprácu medzi Komisiou
a týmito dvoma orgánmi, podpísanými 13. novembra 1984;
keďže harmonizovaná norma je v zmysle tejto smernice tech-
nickou špecifikáciou (európskou normou alebo harmonizova-
ným dokumentom) prijatou jedným alebo obidvoma orgánmi
na základe mandátu Komisie a v zhode s opatreniami Smerni-
ce Rady 83/189/EHS z 28. marca 1983 určujúcej postup
zabezpečovania informácií v oblasti technických noriem
a opatrení (⁵);keďže zvláštna povaha stavebných výrobkov vyžaduje presné
formulovanie týchto harmonizovaných noriem; keďže je preto
nevyhnutné predložiť vysvetľujúce doklady, aby sa stanovilo
prepojenie medzi nariadeniami pre normy a podstatnými po-
žiadavkami; keďže harmonizované normy vyjadrené na najvyš-
šiu mieru v termínoch definujúcich výrobok berú do úvahy
tieto vysvetľujúce doklady, ktoré sa budú predkladať
v spolupráci s členskými štátmi;⁽¹⁾ Ú. v. ES C 93, 6.4.1987, s. 1.⁽²⁾ Ú. v. ES C 305, 16.11.1987, s. 74, a Ú. v. ES C 326, 19.12.1988.⁽³⁾ Ú. v. ES C 95, 11.4.1988, s. 29.⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 136, 4.6.1985, s. 1.⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 109, 26.4.1983, s. 8.

keďže je cieľom, aby sa v budúcnosti plnili úrovne kvality a požiadaviek na výrobky v členských štátoch, budú vo vysvetľujúcich dokladoch a v harmonizovaných technických špecifikáciách zadelené do tried, aby sa tak vzali do úvahy rozdielne úrovne podstatných požiadaviek na určité diela a rozdielne podmienky, ktoré prevládajú v členských štátoch;

keďže harmonizované normy obsahujú klasifikácie, ktoré umožnia stavebným výrobkom spĺňajúcim podstatné požiadavky a oprávnené vyrábaným a používaným v zhode s technickými tradíciami, ktorých pokračovanie je zaručené miestnou klimatológiou a ďalšími podmienkami, aby boli uvedené na trh;

keďže sa predpokladá, že výrobok je spôsobilý na používanie, ak je v zhode s harmonizovanou normou a európskym technickým schválením alebo neharmonizovanou technickou špecifikáciou uznanou na úrovni spoločenstva; keďže v prípadoch, keď dané výrobky majú vzhľadom na podstatné požiadavky malú dôležitosť, a keď sa odchyľujú od existujúcich technických špecifikácií a ďalších podmienok používania, ich spôsobilosť na toto používanie môže byť certifikovaná s odvolaním na schválený orgán;

keďže výrobky takým spôsobom uznané za spôsobilé na použitie sú ľahko rozpoznateľné podľa značky ES; keďže sa im musí umožniť voľný pohyb a voľné používanie na určený účel v celom spoločenstve;

keďže v prípade výrobkov, pri ktorých v primeranom čase nemôžu byť zostavené európske normy alebo to nemožno očakávať, alebo pri výrobkoch, ktoré sa podstatne odlišujú od normy, môže byť ich spôsobilosť na používanie certifikovaná s odvolaním sa na európske technické schválenia na základe spoločných smerníc; keďže spoločné smernice pre udelenie európskych technických schválení budú prijaté na báze vysvetľujúcich dokladov;

keďže v prípade chýbajúcich harmonizovaných noriem a európskych technických schválení môžu byť národné alebo iné neharmonizované technické špecifikácie uznané ako zabezpečujúce vhodné podklady, z ktorých vyplýva predpoklad, že podstatné požiadavky sú splnené;

keďže je nevyhnutné zabezpečiť zhodu výrobkov s harmonizovanými normami a s neharmonizovanými technickými špecifikáciami, ktoré sú uznané na európskej úrovni, v zmysle postupov kontroly výroby výrobcami a kontrolórm, hodnotením a certifikáciou nezávislými kvalifikovanými tretími stranami alebo samotným výrobcom;

keďže sa môže povoliť zvláštne konanie ako preklenujúce opatrenie pre výrobky, pre ktoré nie sú normy ani technické schválenia na európskej úrovni; keďže toto konanie by umož-

ňovalo uznanie výsledkov testov uskutočnených v inom členskom štáte podľa technických požiadaviek členského štátu určenia;

keďže by sa mal ustanoviť Stály výbor pre stavebníctvo, pozostávajúci z odborníkov určených členskými štátmi, ktorý by na požiadanie spolupracoval s Komisiou v otázkach týkajúcich sa praktického použitia tejto smernice;

keďže zodpovednosť členských štátov na ich území za bezpečnosť, zdravie a ďalšie záležitosti obsiahnuté v podstatných požiadavkách by mala byť uznaná v ochrannej doložke obsahujúcej vhodné opatrenia ochranného rázu,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

Oblasť pôsobnosti – Vymedzenie pojmov – Požiadavky – Technické špecifikácie – Voľný pohyb tovarov

Článok 1

1. Táto smernica platí pre stavebné výrobky, a to v tej miere, v akej sa na ne vzťahujú podstatné požiadavky na stavebné diela podľa článku 3 ods. 1.

2. Z hľadiska účelu tejto smernice sa „stavebným výrobkom“ rozumie každý výrobok, ktorý sa vyrába na trvalé zabudovanie v stavbách, ktoré zahŕňajú budovy, ako aj diela stavebného inžinierstva.

„Stavebné výrobky“ sa v ďalšom texte nazývajú „výrobky“; stavby, ktoré zahŕňajú budovy, ako aj diela stavebného inžinierstva, sa v ďalšom texte nazývajú „stavby“.

Článok 2

1. Členské štáty prijímú všetky nevyhnutné predpisy, aby sa zabezpečilo, že výrobky podľa článku 1, s použitím ktorých sa uvažuje pri stavbách, môžu byť uvedené na trh iba vtedy, ak sú spôsobilé na toto uvažované použitie, iným spôsobom povolené, ak majú také charakteristiky, že stavby, do ktorých sa majú zabudovať, namontovať, použiť alebo inštalovať, môžu, ak sú riadne navrhnuté a vyhotovené, uspokojiť podstatné požiadavky podľa článku 3, pokiaľ sú tieto stavby predmetom nariadení obsahujúcich takéto požiadavky.

2. Keď sú výrobky predmetom ďalších smerníc spoločenstva vzhľadom na ostatné aspekty, označenie o zhode ES podľa článku 4 ods. 2, ďalej len „značka ES“, v daných prípadoch udáva, že sú dodržané aj požiadavky týchto ďalších smerníc.

3. Ak sa niektorá smernica v budúcom období bude týkať najmä ďalších aspektov a iba v menšej miere podstatných požiadaviek tejto smernice, potom táto nasledujúca smernica bude obsahovať opatrenia zabezpečujúce, aby súčasne zohľadňovala aj požiadavky tejto smernice.

4. Táto smernica nemá vplyv na právo členských štátov, aby pri súčasnom dodržaní ustanovení zmluvy predpísali požiadavky, ktoré považujú za nevyhnutné na zabezpečenie ochrany pracovníkov pri používaní výrobkov, pokiaľ to nebude mať za následok takú zmenu výrobkov, ktorá je v rozpore s ustanoveniami tejto smernice.

Článok 3

1. Podstatné požiadavky použiteľné na stavby, ktoré môžu ovplyvňovať technické charakteristiky výrobku, sa uvádzajú podľa vzoru v prílohe I. Môže sa použiť jedna, niekoľko alebo všetky tieto požiadavky; majú sa splniť v ekonomicky primeranej dobe životnosti.

2. Aby sa vzali do úvahy možné rozdiely v geografických alebo klimatických podmienkach, alebo v spôsoboch života, ako aj v rozdielnych úrovniach ochrany, ktoré môžu prevládať podľa národnej, regionálnej alebo miestnej úrovne, všetky podstatné požiadavky môžu byť podnetom k ustanoveniu tried v dokumentoch podľa odseku 3 a technických špecifikácií podľa článku 4 pri požiadavkách, ktoré sa majú rešpektovať.

3. Podstatné požiadavky budú konkrétnou formou špecifikované v dokumentoch (vysvetľujúcich dokumentoch), ktorými sa vytvoria nevyhnutné prepojenia medzi podstatnými požiadavkami uvedenými v odseku 1 a normalizačnými povereniami, povereniami na smernice pre európske technické schválenia alebo uznania iných technických špecifikácií v zmysle článkov 4 a 5.

Článok 4

1. Na ciele tejto smernice sa normy a technické schválenia v ďalšom texte označujú ako „technické špecifikácie“.

Na účely tejto smernice sú harmonizované normy technickými špecifikáciami prijatými CEN, Cenelec alebo obidvoma týmito orgánmi podľa mandátov vydaných Komisiou v zhode so smernicou 83/189/EHS na základe stanoviska vystaveného výborom podľa článku 19 a v zhode so všeobecnými opatreniami, ktoré sa týkajú kooperácie medzi Komisiou a týmito dvoma orgánmi, podpísanej 13. novembra 1984.

2. Predpokladá sa, že výrobky sú spôsobilé na uvažované použitie, ak pri ich použití v stavbách a za predpokladu, že stavby sú riadne navrhnuté a vyhotovené, zabezpečia splnenie podstatných požiadaviek podľa článku 3, a ak tieto výrobky nesú značku ES. Značka ES udáva, že dodržiavajú:

a) príslušné národné normy, transponujú harmonizované normy, ku ktorým boli referencie uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*. Členské štáty uverejňujú referencie k týmto národným normám;

b) európske technické schválenie doručené podľa postupu v kapitole III, alebo

c) národné technické špecifikácie podľa odseku 3, a to v takej miere, v akej pre ne neexistujú harmonizované normy; zoznam týchto národných noriem sa predkladá podľa postupu v článku 5 ods. 2.

3. Členské štáty oznámia Komisii texty svojich národných technických špecifikácií, ktoré pokladajú za súhlasné s podstatnými požiadavkami podľa článku 3. Komisia doručí tieto národné technické špecifikácie ostatným členským štátom. V zhode s postupom uvedeným v článku 5 ods. 2 upovedomí členské štáty o tých národných technických špecifikáciách, s prihladnutím na ktoré je predpoklad zhody s podstatnými požiadavkami podľa článku 3.

Tento postup iniciuje a riadi Komisia v spolupráci s výborom podľa článku 19.

Členské štáty uverejnia referencie o týchto technických špecifikáciách. Komisia ich tiež uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

4. Ak výrobca alebo jeho sprostredkovateľ ustanovený v rámci spoločenstva nepoužil alebo iba čiastočne použil existujúce technické špecifikácie podľa odseku 2, na základe ktorých výrobok podľa kritérií uvedených v článku 13 ods. 4 podlieha konaniu na vyhlásenie zhody, definovanému v prílohe III ods. 2 bode ii), druhá a tretia možnosť, použijú sa zodpovedajúce ustanovenia podľa článku 13 ods. 4 a prílohy III a takéto odporúčenie výrobku na používanie bude v zmysle článku 2 ods. 1 potvrdené v zhode s postupom uvedeným v prílohe III ods. 2 bode ii), druhá možnosť.

5. Komisia v spolupráci s výborom podľa článku 19 pravidelne vypracúva, riadi a reviduje zoznam výrobkov, ktoré nemajú podstatnú úlohu vo vzťahu k zdraviu a bezpečnosti a vzhľadom na ktoré vyhlásenie o zhode s „vplyvom technológie, ktorý výrobca pripúšťa“ umožní takýmto výrobkom uvedenie na trh.

6. Značka ES potvrdzuje, že výrobky uspokojujú požiadavky podľa odsekov 2 a 4 tohto článku. To pre výrobcu alebo jeho sprostredkovateľa ustanoveného v rámci spoločenstva znamená prevziať zodpovednosť za pripojenie značky ES na samotný výrobok, na štítok, ktorý je k nemu pripavený, na jeho obal alebo na sprievodné doklady.

Model značky ES a podmienok jej používania je uvedený v prílohe III.

Výrobky uvedené v odseku 5 nesú značku ES.

Článok 5

1. Ak členský štát a Komisia dospejú k stanovisku, že harmonizované normy alebo európske technické schválenia podľa článku 4 ods. 2 písm. a) a b) alebo mandátov podľa kapitoly II nevyhovujú opatreniam článkov 2 a 3, tento členský štát alebo Komisia o tom na základe článku 19 upovedomia výbor a uvedú svoj dôvod.

Pri znalosti stanoviska výboru a po porade s týmto výborom zriadeným na základe smernice 83/189/EHS, pokiaľ sa to týka harmonizovaných noriem, Komisia informuje členské štáty, ak by vzťahujúce sa normy alebo schválenia mali byť podľa článku 7 ods. 3 vylúčené z uverejňovania.

2. Po obdržaní oznámenia podľa článku 4 ods. 3 Komisia sa na základe článku 19 poradí s výborom. Na základe znalosti stanoviska výboru Komisia upovedomí členské štáty, či pri danej technickej špecifikácii zostávajú v platnosti výhody z predpokladu zhody, a ak je to tak, uverejní k tomu odporúčanie v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*.

Ak Komisia alebo členský štát usúdia, že technická špecifikácia naďalej nespĺňa podmienky nevyhnutné na predpoklad zhody s opatreniami článkov 2 a 3, Komisia na základe článku 19 prerokuje túto záležitosť s výborom. Na základe znalosti stanoviska uvedeného výboru Komisia upovedomí členský štát, či v prípade danej národnej technickej špecifikácie zostáva v platnosti výhoda z predpokladu zhody, a ak nie, či odporúčanie k tejto záležitosti musí byť na základe článku 4 ods. 3 zrušené.

Článok 6

1. Členský štát neprekáža na svojom území voľnému pohybu tovarov, ich uvádzaniu na trh alebo do prevádzky, ak spĺňajú opatrenia tejto smernice.

Členské štáty zabezpečia, že používaniu týchto výrobkov na určené ciele by sa nemalo brániť pravidlami ani podmienkami verejných alebo súkromných inštitúcií činných v oblasti verejného ručenia alebo konaní verejných orgánov s monopolným postavením.

2. Členské štáty však umožnia výrobcom, na ktoré sa nevzťahuje článok 4 ods. 2, aby boli na ich území uvedené na trh, ak spĺňajú vnútroštátne právne predpisy zhodné so zmluvou, pokiaľ európske technické špecifikácie podľa kapitoly II a III nestanovujú iné. Komisia a výbor podľa článku 19 pravidelne sledujú a robia prehľad vývoja európskych technických špecifikácií.

3. Ak sa relevantné európske technické špecifikácie, a to buď samotné, alebo na základe vysvetľujúcich dokumentov podľa článku 3 ods. 3, odlišujú medzi rôznymi triedami, ktoré predstavujú rozdielne hladiny kvality, členské štáty môžu stanoviť úroveň kvality, aká sa má dodržiavať na ich území iba v rámci klasifikácií prijatých na úrovni Komisie a iba tých, ktoré sa vzťahujú na používanie všetkých alebo niektorých tried, alebo jednej triedy.

KAPITOLA II

Harmonizované normy

Článok 7

1. S cieľom zabezpečiť kvalitu harmonizovaných noriem pre výrobky sa tieto normy ustanovujú európskymi normalizačnými organizáciami na báze mandátov vydaných Komisiou v zhode s postupom uvedeným v smernici 83/189/EHS a po porade s výborom podľa článku 19, v zhode so všeobecnými ustanoveniami o spolupráci medzi Komisiou a týmito dvoma orgánmi, ktoré boli podpísané 13. novembra 1984.

2. Výsledné normy sa uplatnia do takej miery, aká je prakticky možná v termínoch kvality výrobku s odvolaním sa na vysvetľujúce doklady.

3. Po stanovení noriem Európskou normalizačnou organizáciou ich Komisia uverejní v sérii C *Úradného vestníka Európskych spoločností*.

KAPITOLA III

Európske technické schválenie

Článok 8

1. Európske technické schválenie je súhlasné technické ohodnotenie spôsobilosti používania výrobku na určené ciele založené na splnení podstatných požiadaviek pre stavby, na ktoré sa výrobok používa.

2. Európske technické schválenie môže byť udelené:

a) výrobkom, na ktoré nie je ani harmonizovaná norma, ani uznaná národná norma, ani mandát na harmonizovanú normu a pri ktorých Komisia po prerokovaní s výborom podľa článku 19 uzná, že norma nemohla alebo ešte nemohla byť vypracovaná, a

b) výrobkom, ktoré sa podstatne odlišujú od harmonizovaných alebo uznaných národných noriem.

Dokonca v prípade, keď už je mandát na harmonizovanú normu udelený, opatrenia podľa a) nevylučujú udelenie európskeho technického schválenia pre výrobky, pri ktorých existujú pre takéto schválenie inštrukcie. Tento postup platí, kým v členskom štáte nenadobudne účinnosť harmonizovaná norma.

3. V špeciálnych prípadoch môže Komisia ako výnimku z odseku 2 písm. a) oprávniť vydanie európskeho technického schválenia po porade s výborom podľa článku 19 pri výrobkoch, na ktoré je mandát na harmonizovanú normu alebo pri ktorých Komisia už rozhodla, že harmonizovaná norma môže byť vypracovaná. Oprávnenie môže platiť v pevne stanovenom období.

4. Európske technické schválenie sa vo všeobecnosti vydáva na päťročné obdobie. Toto obdobie môže byť predĺžené.

Článok 9

1. Európske technické schválenie výrobku môže byť založené na skúškach, testoch a hodnoteniach na základe vysvetľujúcich dokumentov podľa článku 3 ods. 3 a na inštrukciách podľa článku 11 pre tento výrobok alebo zodpovedajúce skupiny výrobkov.

2. Ak inštrukcie podľa článku 11 neexistujú alebo ešte neexistujú, európske technické schválenie môže byť vydané s odporúčaním na zodpovedajúce podstatné požiadavky a vysvetľujúce dokumenty, keď ohodnotenie výrobku je prijaté schválenými orgánmi, spoločne činnými v organizácii podľa prílohy II. Ak schválené orgány nemôžu súhlasiť, záležitosť sa oznámi výboru podľa článku 19.

3. Európske technické schválenie výrobku vydáva členský štát v zhode s postupom uvedeným v prílohe II na žiadosť výrobcu alebo jeho sprostredkovateľa ustanoveného v rámci spoločenstva.

Článok 10

1. Každý členský štát oboznámi ostatné členské štáty a Komisiu s menami a adresami orgánov, ktoré oprávnil na vydávanie európskych technických schválení.

2. Schválené orgány musia uspokojovať požiadavky tejto smernice, a najmä musia byť schopné:

— určovať spôsobilosť nových výrobkov na používanie na základe vedeckých a praktických vedomostí,

— prijímať rozhodnutia v súvislosti so záujmami vzťahujúcimi sa na výrobcov a ich sprostredkovateľov a

— pri vyrovnanom ohodnotení kriticky porovnávať príspevky všetkých zainteresovaných strán.

3. Zoznam schválených orgánov, ktoré sú oprávnené vydávať európske technické schválenia, ako aj zmeny a doplnky k tomuto zoznamu, sa uverejní v sérii C *Úradného vestníka Európskych spoločenstiev*.

Článok 11

1. Komisia po porade s výborom podľa článku 19 vydá mandáty pre ustanovenie inštrukcií na európske technické schválenie výrobku alebo skupiny výrobkov organizácii schvaľovacích orgánov, ustanovenej členskými štátmi.

2. Inštrukcie pre európske technické schválenie výrobku alebo skupiny výrobkov obsahujú najmä:

a) zoznam zodpovedajúcich vysvetľujúcich dokladov podľa článku 3 ods. 3;

b) špecifické požiadavky na výrobky v zmysle podstatných požiadaviek podľa článku 3 ods. 1;

c) postupy testovania;

d) metódy ohodnocovania a posudzovania výsledkov testov;

e) inšpekčné postupy a hodnotenia zhody, ktoré musia zodpovedať článkom 13, 14 a 15;

f) dobu platnosti európskeho technického schválenia.

3. Členské štáty po prerokovaní s výborom podľa článku 19 uverejnia inštrukcie pre európske technické schválenie v ich úradnom jazyku alebo jazykoch.

KAPITOLA IV

Vysvetľujúce dokumenty

Článok 12

1. Komisia po prerokovaní s výborom podľa článku 19 dá inštrukciu technickým výborom, v ktorých sú dané členské štáty zúčastnené, predložiť vysvetľujúce dokumenty podľa článku 3 ods. 3.

2. Vysvetľujúce dokumenty:

- a) poskytujú konkrétnu formu podstatných požiadaviek uvedených v článku 3 a v prílohe I harmonizáciou terminológie a technických základní a označením tried alebo hladín pri každej požiadavke, ak je to nevyhnutné a ak to úroveň vedeckých a technických vedomostí umožňuje;
- b) označujú metódy korelácie týchto tried alebo hladín danej požiadavky s technickými špecifikáciami podľa článku 4, napríklad metódami výpočtu a skúšok, technickými pravidlami projektovaného návrhu atď.;
- c) slúžia ako odporúčanie pre ustanovenie harmonizovaných noriem a inštrukcií pre európske technické schválenie a pre uznanie národných technických špecifikácií v zhode s článkom 4 ods. 3.

3. Po vyžiadaní posudku výboru podľa článku 19 Komisia uverejní vysvetľujúce dokumenty v sérii C *Úradného vestníka Európskych spoločností*.

KAPITOLA V

Osvedčenie o zhode

Článok 13

1. Výrobca alebo jeho sprostredkovateľ ustanovený v spoločenstve je zodpovedný za osvedčenie, že výrobky sú v zhode s požiadavkami technických špecifikácií v zmysle článku 4.

2. Výrobky, ktoré sú predmetom osvedčenia zhody, majú v zmysle článku 4 výhodu vyplývajúcu z predpokladu zhody s technickými špecifikáciami. Zhoda sa overuje testmi alebo inými dôkaznými postupmi na základe technických špecifikácií v zhode s prílohou III.

3. Osvedčenie zhody výrobku je závislé od:

- a) výrobcu, ktorý má systém podnikovej kontroly výroby, aby zabezpečil, že výroba sa zhoduje so zodpovedajúcimi technickými špecifikáciami, alebo
- b) v prípade jednotlivých výrobkov, ktoré sú označené v zodpovedajúcich technických špecifikáciách, sa navyše k podnikovému systému kontroly výroby stáva schválený certifikačný orgán súčasťou hodnotenia a dohľadu nad kontrolou výroby a výrobku samotného.

4. Výber postupu v zmysle odseku 3 pre daný výrobok alebo skupinu výrobkov špecifikuje Komisia po prerokovaní s výborom, ako sa uvádza v článku 19, a to podľa:

- a) dôležitosti časti, ktorú zastáva výrobok vzhľadom na podstatné požiadavky, a to najmä na požiadavky vzťahujúce sa na zdravie a bezpečnosť;
- b) prirodzenej povahy výrobku;
- c) účinku variability charakteristík výrobku na jeho prevádzkovateľnosť;
- d) náchylnosť na závady pri výrobe tohto výrobku;

v zhode s podrobnosťami uvedenými v prílohe III.

V každom prípade sa vyberá najmenej náročný postup zlučiteľný s bezpečnosťou.

Takto definovaný postup sa označí v mandátoch a technických špecifikáciách alebo súvzťažných publikáciách.

5. V prípade jednotlivej (nesériovej) výroby postačí vyhlásenie o zhode podľa prílohy III ods. 2 bodu ii), tretia možnosť, pokiaľ technické špecifikácie výrobkov, ktoré majú výnimočne významný vplyv na zdravie a bezpečnosť, nestanovujú iné.

Článok 14

1. V súlade s prílohou III opísané postupy povedú:

- a) v prípade článku 13 ods. 3 písm. a) k vypracovaniu vyhlásenia o zhode výrobku jeho výrobcom alebo jeho sprostredkovateľom ustanoveným v spoločenstve, alebo
- b) v prípade článku 13 ods. 3 písm. b) k vydaniu vyhlásenia o zhode systému výrobnej kontroly a dohľadu alebo výrobku samotného schváleným orgánom.

Podrobné pravidlá zavedenia postupov na osvedčenie zhody sú uvedené v prílohe III.

2. Výrobcom vyhlásenie o zhode alebo certifikát o zhode oprávňuje výrobcu alebo jeho sprostredkovateľa ustanoveného v rámci spoločenstva pripojiť zodpovedajúcu značku ES na samotný výrobok, k nemu pripavený štítok, obal alebo na sprievodné obchodné doklady. Model značky ES a pravidiel jej používania s prihliadnutím na každý postup osvedčenia zhody je uvedený v prílohe III.

Článok 15

1. Členské štáty zabezpečia správne používanie značky ES.
2. Ak sa zistí, že značka ES bola pripevnená na výrobok, ktorý nespĺňa alebo naďalej nespĺňa túto smernicu, členský štát, v ktorom bola zhoda osvedčená, v prípade nevyhnutnosti zabezpečí zákaz používania značky ES a vylúčenie nepredaných výrobkov alebo odstránenie značky, pokiaľ sa tento výrobok opäť nedostane do zhody.

Zúčastnený členský štát bezodkladne informuje ostatné členské štáty a Komisiu, pričom poskytne všetky kvalitatívne a kvantitatívne detaily nevyhnutné na identifikáciu výrobku, ktorý nie je v zhode.

3. Členské štáty zabezpečia, že pripevnenie takých značiek na výrobky alebo ich obaly, ktoré pravdepodobne povedú k zámene so značkou ES, je zakázané.

KAPITOLA VI

Zvláštne postupy

Článok 16

1. Ak chýbajú technické špecifikácie, ako je definované v článku 4, v prípade všetkých predmetných výrobkov, členský štát určenia na základe jednotlivých žiadostí uzná zhodu výrobku s platnými vnútroštátnymi právnymi predpismi, ak majú uspokojivé testy a inšpekcie uskutočnené schváleným orgánom v členskom štáte výroby podľa metód platných v danom členskom štáte určenia alebo týmto členským štátom uznaných za rovnocenné.

2. Členský štát výroby informuje členský štát určenia, v zhode s ktorými opatreniami sa majú uskutočniť testy a inšpekcie tým orgánom, ktorý uvažujú na tento cieľ schváliť. Členský štát určenia a vyrábajúci členský štát si navzájom poskytnú všetky nevyhnutné informácie. Na ukončenie tejto výmeny informácií členský štát výroby schváli takto určený orgán. Ak má členský štát pochybnosti, zdôvodní svoje stanovisko a informuje Komisiu.

3. Členské štáty zabezpečia, aby si vymenované orgány vzájomne poskytovali všetku nevyhnutnú pomoc.

4. Keď členský štát zistí, že schválený orgán riadne nevykonáva dané testy a inšpekcie v zhode so svojimi vnútroštátnymi

právnymi predpismi, upovedomí členský štát, v ktorom bol tento orgán schválený. Daný členský štát v rozumnom časovom limite informuje certifikačný členský štát, aké opatrenia uskutočnil. Ak certifikačný členský štát neuzná tieto činnosti ako uspokojivé, môže zakázať uvedenie daného výrobku na trh a do prevádzky alebo ho vystaviť špeciálnym podmienkam. Informuje o tom ostatné členské štáty a Komisiu.

Článok 17

Členský štát určenia prisúdi rovnakú hodnotu správam a atestom zhody, ktoré sú vydané členským štátom výroby v zhode s postupom podľa článku 16, aký majú v ich zodpovedajúcich vnútroštátnych dokumentoch.

KAPITOLA VII

Schválené orgány

Článok 18

1. Každý členský štát doručí Komisii zoznam mien a adries certifikačných orgánov, inšpekčných orgánov a hodnotiacich laboratórií, ktoré boli vymenované členským štátom pre úlohy spojené s technickými schváleniami, certifikáciami zhody, inšpekciami a testmi podľa tejto smernice.

2. Certifikačné orgány, inšpekčné orgány a hodnotiace laboratória dodržiavajú kritériá uvedené v prílohe IV.

3. Členské štáty označujú výrobky, ktoré patria do právomoci orgánov a laboratórií podľa odseku 1 a povahy úloh, ktoré im majú byť pridelené.

KAPITOLA VIII

Stály výbor pre stavebníctvo

Článok 19

1. Týmto sa ustanovuje Stály výbor pre stavebníctvo.

2. Výbor tvoria zástupcovia vymenovaní členskými štátmi. Riadi ho zástupca Komisie. Každý členský štát vymenuje dvoch zástupcov. Títo zástupcovia môžu byť sprevádzaní odborníkmi.

3. Výbor si stanoví svoj vlastný rokovací poriadok.

Článok 20

1. Výbor podľa článku 19 môže na žiadosť svojho predsedu alebo členského štátu prehodnotiť každú otázku súvisiacu so zavedením a praktickým použitím tejto smernice.

2. Opatrenia nevyhnutné na:

a) ustanovenie tried požiadaviek, a to do takej miery, do akej nie sú obsiahnuté vo vysvetľujúcich dokumentoch, ustanovenie postupu na osvedčenie zhody v mandátoch pre normy podľa článku 7 ods. 1 a inštrukcie pre schválenia podľa článku 11 ods. 1;

b) poskytovanie inštrukcií na vypracúvanie vysvetľujúcich dokumentov v zhode s článkom 12 ods. 1 a rozhodnutí o vysvetľujúcich dokumentoch podľa článku 12 ods. 3;

c) uznávanie národných technických špecifikácií podľa článku 4 ods. 3;

sa prijímú v zhode s postupom uvedeným v odsekoch 3 a 4.

3. Predstavitelia Komisie predložia výboru návrh predpisov, ktoré sa majú prijať. Výbor doručí v časovom limite, ktorý môže stanoviť predseda podľa naliehavosti danej záležitosti, svoje stanovisko k danému návrhu. Stanovisko sa prijme väčšinou uvedenou v článku 148 ods. 2 zmluvy v prípade rozhodnutí, ktoré prijíma Rada na návrh Komisie. Hlasy predstaviteľov členských štátov v rámci výboru sa počítajú spôsobom, ktorý je uvedený v tomto článku. Predseda nehlasuje.

4. Komisia prijme predmetné predpisy, ak sú v zhode s návrhom výboru.

Ak predmetné predpisy nie sú v zhode s návrhom výboru alebo ak nie je doručený žiaden návrh, Komisia bezodkladne predloží Rade na prijatie návrh vzťahujúci sa na predpisy, ktoré majú byť prijaté. Rada rozhodne kvalifikovanou väčšinou hlasov.

Ak v priebehu troch mesiacov od predloženia návrhu Rada nekoná, navrhované predpisy prijme Komisia.

KAPITOLA IX

Ochranná doložka

Článok 21

1. Ak členský štát zistí, že výrobok, v ktorého prípade je osvedčená zhoda s podmienkami tejto smernice, nedodržiava

články 2 a 3, prijme všetky vhodné opatrenia na vylúčenie týchto výrobkov z trhu, zákaz ich umiestnenia na trh alebo na zamedzenie ich voľnému pohybu.

Zainteresovaný členský štát bezodkladne informuje Komisiu o akomkoľvek takomto opatrení, pričom uvedie dôvody svojho rozhodnutia, a najmä, či nehoda vyplýva z:

a) opomenutia pri dodržiavaní článkov 2 a 3, keď výrobok nespĺňa technické špecifikácie podľa článku 4;

b) nesprávneho použitia technických špecifikácií podľa článku 4;

c) nedostatkov v samotných technických špecifikáciách podľa článku 4;

2. Komisia zabezpečí urýchlené konanie zainteresovaných strán. Keď Komisia po prerokovaní usúdi, že dané opatrenie je oprávnené, bezodkladne o tom informuje členský štát, ktorý prijal toto opatrenie, a taktiež ostatné členské štáty.

3. Keď je rozhodnutie podľa odseku 1 zdôvodnené nedostatkami v normách a technických špecifikáciách, Komisia po prerokovaní so zainteresovanými stranami predloží záležitosť výboru podľa článku 19 a v prípade nedostatkov v harmonizovaných normách do dvoch mesiacov tiež výboru ustanovenému na základe smernice 83/189/EHS, ak členský štát, ktorý prijal predpisy, má v úmysle ich dodržiavať a začne konanie podľa článku 5 ods. 2.

4. Príslušný členský štát prijme všetky vhodné opatrenia proti komukoľvek, kto vydá vyhlásenie o zhode, a informuje o tom Komisiu a ostatné členské štáty.

5. Komisia zabezpečí, že členské štáty sú trvale informované o napredovaní a záveroch tohto postupu.

KAPITOLA X

Záverčné ustanovenia

Článok 22

1. Členské štáty vydajú právne a správne predpisy nevyhnutné na dodržanie opatrení tejto smernice do 30 mesiacov od jej oznámenia⁽¹⁾. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

⁽¹⁾ Táto smernica bola členským štátom oznámená 27. decembra 1988.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti spravovanej touto smernicou.

Článok 23

Najneskôr do 31. decembra 1993 Komisia po porade s výborom podľa článku 19 prehodnotí použiteľnosť postupov uvedených v tejto smernici, a keď je to nevyhnutné, predloží návrhy na vhodné zmeny a doplnky.

Článok 24

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 21. decembra 1988

Za Radu
predseda

V. PAPANDEOU

PRÍLOHA I

PODSTATNÉ POŽIADAVKY

Výrobky, ktoré sú určené na stavby (ako celok a na ich jednotlivé časti), musia byť na stavby s prihliadnutím na hospodárnosť vhodné a v tejto súvislosti majú spĺňať nasledujúce podstatné požiadavky, pokiaľ sa nariadenia obsahujúce podstatné požiadavky na stavby vzťahujú. Takéto požiadavky sa musia pri bežnej údržbe splniť v ekonomicky primeranom čase. Požiadavky sa všeobecne týkajú predvídateľných účinkov.

1. Mechanická pevnosť a stabilita

Stavby musia byť navrhnuté a vyhotovené takým spôsobom, aby zaťaženie, ktorému sú vystavené v priebehu budovania a používania, nevedlo k žiadnej z nasledujúcich udalostí:

- a) zrútenie celej stavby alebo jej časti;
- b) veľká deformácia v neprípustnom rozsahu;
- c) poškodenie ostatných častí alebo základov či inštalovaných zariadení v dôsledku významnej deformácie nosnej konštrukcie;
- d) poškodenie udalosťou, ktorá vedie k rozšíreniu disproporcie v porovnaní s pôvodným stavom.

2. Bezpečnosť v prípade požiaru

Stavby musia byť navrhnuté a vyhotovené takým spôsobom, aby v prípade vypuknutia požiaru:

- mohla nosná kapacita konštrukcie uniesť stavbu po určitý špecifický časový interval,
- vytváranie a rozširovanie požiaru a dymu v rámci stavby bolo limitované,
- rozširovanie požiaru na susedné stavby bolo limitované,
- zamestnanci mohli opustiť stavbu alebo byť zachránení inými spôsobmi,
- bola vzatá do úvahy bezpečnosť záchranných čiat.

3. Hygiena, zdravie a životné prostredie

Stavba musí byť navrhnutá a vyhotovená tak, aby nebola hrozbou voči hygiene alebo zdraviu jej obyvateľov alebo okolia, najmä dôsledku nasledujúceho:

- výronu otravných plynov,
- prítomnosti nebezpečných častíc alebo plynov vo vzduchu,
- emisii nebezpečnej radiácie,
- znečisteniu alebo otráveniu vody alebo pôdy,
- chybného odlučovania odpadovej vody, dymu, pevných alebo tuhých odpadov,
- prítomnosti vlhkosti v častiach stavby alebo na povrchoch v rámci stavby.

4. Bezpečnosť pri používaní

Stavba musí byť navrhnutá a vyhotovená tak, aby nebola zdrojom neprijateľného rizika nehôd počas užívania alebo takých udalostí, ako je sklznutie, pád, zrútenie, vznietenie, zabitie elektrickým prúdom, poranenie pri výbuchu.

5. Ochrana proti hluku

Stavby musia byť navrhnuté a vyhotovené tak, aby hluk vytváraný obyvateľmi alebo ľuďmi v blízkom okolí bol nízky, udržiavaný na úrovni, ktorá nie je hrozbou pre zdravie a umožňuje spánok, oddych a prácu v prijateľných podmienkach.

6. Hospodárenie s energiou a udržiavanie tepla

Stavby a ich vykurovanie, chladenie a ventilácia musia byť navrhnuté a vyhotovené tak, aby množstvo spotrebovanej energie bolo nízke vzhľadom na klimatické podmienky miesta a obyvateľov.

PRÍLOHA II

EURÓPSKE TECHNICKÉ SCHVÁLENIE

1. Požiadavku na schválenie podáva výrobca alebo jeho sprostredkovateľ ustanovený v rámci spoločenstva, a to iba jednému orgánu, ktorý má na túto činnosť oprávnenie.
  2. Schvaľovacie orgány vymenované členskými štátmi vytvárajú organizáciu. Čo sa týka jej povinností, organizácia je povinná úzko spolupracovať s Komisiou, ktorá dôležité záležitosti prerokúva s výborom podľa článku 19 tejto smernice. Ak členský štát vymenoval viac ako jeden schvaľovací orgán, daný členský štát zodpovedá za ich súčinnosť; tiež určí orgán, ktorý bude hovorcom organizácie.
  3. Spoločné vykonávacie pravidlá na uplatnenie žiadosti, prípravu a udelenie schválení vypracúva organizácia, ktorá združuje vymenované schvaľovacie orgány. Spoločné vykonávacie pravidlá prijíma Komisia na základe návrhu výboru v zhode s článkom 20.
  4. V rámci organizácie, ktorá ich združuje, schvaľovacie orgány si vzájomne poskytujú všetku nevyhnutnú podporu. Táto organizácia je tiež zodpovedná za koordináciu špecifických otázok technického schvaľovania. Ak je to nevyhnutné, organizácia ustanoví na tento účel podskupiny.
  5. Európske technické schválenia uverejňujú schvaľovacie orgány, ktoré informujú všetky ostatné schvaľovacie orgány. Na požiadanie oprávnených schvaľovacích orgánov sa im pre informáciu doručuje úplná zostava podporných dokumentov na schválenie, ktoré už bolo udelené.
  6. Náklady vyplývajúce z európskeho technického schvaľovacieho konania hradí žiadateľ v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.
-

PRÍLOHA III

OSVEDČENIE ZHODY S TECHNICKÝMI ŠPECIFIKÁCIAMI

1. METÓDY KONTROLY ZHODY

Pri stanovení postupov na osvedčenie zhody výrobku s technickými špecifikáciami podľa článku 13 sa používajú nasledujúce metódy kontroly zhody. Výber a kombinácie metód pre každý daný systém závisia od požiadaviek na jednotlivé výrobky alebo skupiny výrobkov podľa kritérií uvedených v článku 13 ods. 3 a 4:

- a) prvotné typové hodnotenie výrobku jeho výrobcom alebo schváleným orgánom;
- b) hodnotenie vzoriek odobratých v podniku ich výrobcom alebo schváleným orgánom v zhode s predpísaným plánom hodnotenia;
- c) auditačné hodnotenie vzoriek odobratých ich výrobcom alebo schváleným orgánom z podniku, otvoreného trhu alebo zo stavebného miesta;
- d) hodnotenie vzoriek zo skupín, ktoré sú pripravené na dodávku alebo boli dodané, ich výrobcom alebo schváleným orgánom;
- e) podniková kontrola výroby;
- f) počiatočná inšpekcia a podniková kontrola výroby schváleným orgánom;
- g) priebežný dohľad, posúdenie a hodnotenie podnikovej výrobnéj kontroly schváleným orgánom.

V tejto smernici podniková kontrola výroby znamená stálu vnútornú kontrolu výroby daným výrobcom. Všetky čiastky, požiadavky a opatrenia prijaté výrobcom sa systematickým spôsobom dokumentujú formou písaných opatrení a postupov. Táto systematická dokumentácia výrobnéj kontroly zaisťuje spoločný základ zabezpečenia kvality a umožní dodržať požadované vlastnosti výrobkov a účinného fungovania systému výrobnéj kontroly, ktorý sa má preverovať.

2. SYSTÉMY OSVEDČOVANIA ZHODY

Prednosť sa dáva použitiu nasledujúcich systémov osvedčenia zhody:

i) Certifikácii zhody výrobku schvaľovacím certifikačným orgánom na základe:

a) *(otázky pre výrobcu)*

1. podnikovej výrobnéj kontroly;
2. ďalších príkladov testovania vzoriek odobratých v závode výrobcom v zhode s predpísaným plánom hodnotenia;

b) *(otázky pre schválený orgán)*

3. počiatočného typového hodnotenia výrobku;
4. počiatočnej inšpekcie podniku a podnikovej výrobnéj kontroly;
5. kontinuálneho dohľadu nad hodnotením a schvaľovaním podnikovej výrobnéj kontroly;
6. možného auditačného hodnotenia vzoriek odobratých z podniku, trhu alebo zo stavebného miesta.

ii) Vyhlásenie o zhode výrobku jeho výrobcom na základe:

Prvá možnosť:

a) *(otázky pre výrobcu)*

1. prvotného typového hodnotenia výrobku;
2. podnikovej výrobnéj kontroly;
3. možného hodnotenia vzoriek odobratých z podniku v zhode s predpísaným plánom hodnotenia;

b) *(otázky na schválený orgán)*

4. certifikácie podnikovej výrobnéj kontroly na základe:
  - prvotnej podnikovej inšpekcie a podnikovej výrobnéj kontroly,
  - možného priebežného dohľadu, hodnotenia a schvaľovania podnikovej výrobnéj kontroly.

Druhá možnosť:

1. počiatočného typového hodnotenia výrobku schváleným laboratóriom;
2. podnikovej výrobnej kontroly;

Tretia možnosť:

- a) počiatočného typového hodnotenia výrobcom;
- b) podnikovej výrobnej kontroly.

3. ORGÁNY ZARADENÉ DO OSVEDČOVANIA ZHODY

Vzhľadom na funkciu orgánov začlenených do osvedčenia zhody sa uskutoční rozlíšenie medzi:

- i) *certifikačným orgánom*, ktorý predstavuje nestranný orgán, vládny alebo mimovládny, s nevyhnutnými právomocami a zodpovednosťou za uskutočňovanie certifikácie zhody podľa daných pravidiel výroby a riadenia;
- ii) *inšpekčným orgánom*, ktorý predstavuje nestranný orgán s organizáciou, osadenstvom, právomocou a integritou na činnosti podľa špecifických kritérií pre funkcie, akými sú hodnotenie, odporúčanie na prijatie a súvisiaci audit postupov kontroly kvality u výrobcu, výber a hodnotenie výrobkov na stavenisku a v podnikoch alebo na inom mieste podľa špecifických kritérií;
- iii) *hodnotiace laboratórium*, ktoré predstavuje pracovisko schopné merať, skúšať, hodnotiť, kalibrovať alebo iným spôsobom určiť charakteristiky alebo správanie materiálov alebo výrobkov.

V prípade i) a ii) (prvá možnosť) odseku 2 môže tri funkcie 3 i) až iii) vykonávať buď jeden alebo rôzne orgány. V druhom prípade vykonáva inšpekčný orgán a/alebo hodnotiace laboratórium zapojené do atestácie zhody svoju funkciu v mene certifikačného orgánu.

Pokiaľ ide o kritériá týkajúce sa kompetencie, nestrannosti a integrity certifikačných a inšpekčných orgánov, ako aj hodnotiaceho laboratória, pozri prílohu IV.

4. ZNAČKA ES O ZHODE, CERTIFIKÁT ES O ZHODE, VYHLÁSENIE ES O ZHODE**4.1. Značka ES o zhode**

Značka ES o zhode pozostáva zo symbolu CE na bielom podklade podľa nasledujúceho vyobrazenia.

Je sprevádzaná:

- menom a identifikačnou značkou výrobcu
- a prípadne:
- označeniami na identifikáciu vlastností výrobku, prípadne podľa technických špecifikácií,
- posledným dvojčísлом roku výroby,
- identifikačným symbolom začleneného inšpekčného orgánu,
- číslom certifikátu ES o zhode.

4.2. Certifikát ES o zhode

Certifikát ES o zhode obsahuje najmä:

- meno a adresu certifikačného orgánu,
- meno a adresu výrobcu alebo jeho sprostredkovateľa ustanoveného v rámci spoločenstva,
- opis výrobku (typ, identifikáciu, použitie...),
- predpisy, s ktorými je daný výrobok v zhode,
- osobitné pokyny na používanie výrobku,
- číslo certifikátu,
- prípadne údaje o podmienkach a dobe platnosti certifikátu,
- meno a postavenie osoby oprávnenej podpísať certifikát.

4.3. Vyhlásenie ES o zhode

Vyhlásenie ES o zhode obsahuje najmä:

- meno a adresu výrobcu alebo jeho sprostredkovateľa ustanoveného v rámci spoločenstva,
- opis výrobku (typ, identifikáciu, použitie...),
- predpisy, s ktorými je daný výrobok v zhode,
- osobitné pokyny na používanie výrobku,
- prípadne meno a adresu schváleného orgánu,
- meno a postavenie osoby oprávnenej podpísať certifikát.

4.4. Certifikát a vyhlásenie o zhode sa predkladajú v úradnom jazyku alebo úradných jazykoch členského štátu, v ktorom sa má daný výrobok používať.

PRÍLOHA IV

SCHVAĽOVANIE HODNOTIACICH LABORATÓRIÍ, INŠPEKČNÝCH ORGÁNOV A CERTIFIKAČNÝCH ORGÁNOV

Hodnotiace laboratóriá, inšpekčné orgány a certifikačné orgány vymenované členskými štátmi musia spĺňať nasledujúce minimálne podmienky:

1. potrebný personál a nevyhnutné prostriedky a vybavenie;
2. odbornú spôsobilosť a profesijnú bezúhonnosť pracovníkov;
3. nestrannosť vedúcich pracovníkov a technického personálu vo vzťahu k okruhom, skupinám alebo osobám priamo alebo nepriamo zainteresovaným na uskutočňovaní testov, zostavovaní správ, vydávaní certifikátov a uskutočňovaní dohľadu podľa smernice;
4. dodržiavanie služobného tajomstva;
5. uzavretie poisťky o povinnom ručení, ak ručenie nerieši štát v rámci vnútroštátnych právnych predpisov.

Splnenie podmienok v bodoch 1 a 2 pravidelne overujú príslušné úrady členských štátov.
